BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 13r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

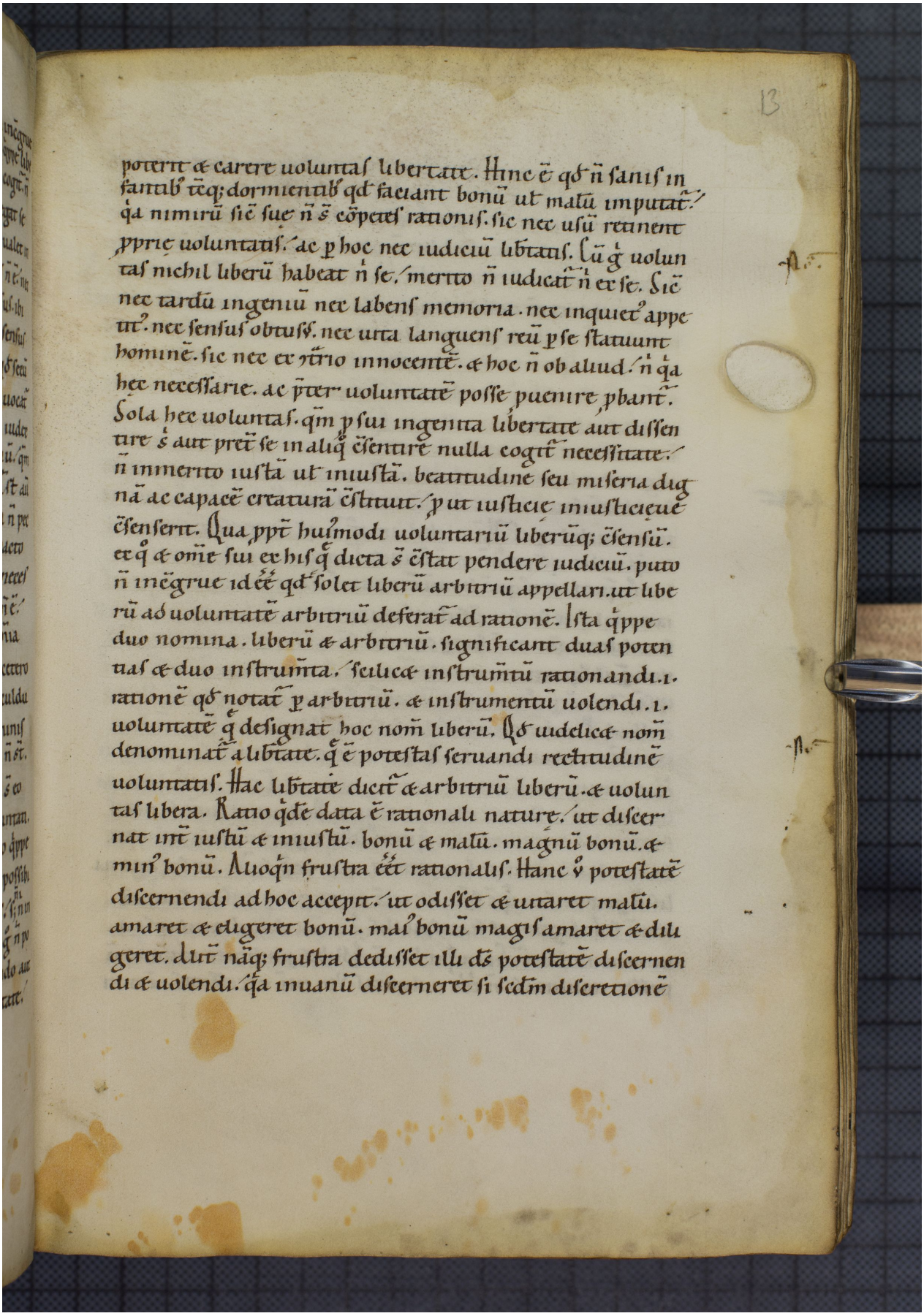

poterit & carere uoluntas libertate. Hinc ē qd n̄ sanis in
fantib' tēq; dormientib' qd faciant bonū ut malū imputat'.
q̄a nimirū sic̄ sue n̄ s̄ cōpetes rationis. sic nec usū retinent
ꝓprie uoluntatis. ac ꝑ hoc nec iudiciū libtatis. Cū ḡ uolun
tas nichil liberū habeat n̄ se. merito n̄ iudicat' n̄ ex se. Sic̄
nec tardū ingeniū nec labens memoria. nec inquiet' appe
tit'. nec sensus obtuss. nec uita languens reū ꝑ se statuunt
hominē. sic nec ex ꝯtrario innocentē. & hoc n̄ ob aliud. n̄ q̄a
hec necessarie. ac p̄ter uoluntatē posse ꝓuenire ꝓbant'.
Sola hec uoluntas. q̄m ꝑ sui ingenita libertate aut dissen
tire s̄ aut pret' se in aliq̄ c̄sentire nulla cogit' necessitate.
n̄ inmerito iustā ut iniustā. beatitudine seu miseria dig
nā ac capacē creaturā c̄stituit. ꝓ ut iusticie iniusticieue
c̄senserit. Qua ꝓpt' huiusmodi uoluntariū liberūq; c̄sensū.
ex q̄ & om̄e sui ex his q̄ dicta s̄ c̄stat pendere iudiciū. puto
n̄ incōgrue id ēē qd solet liberū arbitriū appellari. ut libe
rū ad uoluntatē arbitriū deferat' ad rationē. Ista q̄ppe
duo nomina. liberū & arbitriū. significant duas poten
tias & duo instrum̄ta. scilicet instrum̄tū rationandi. i.
rationē qd notat' ꝑ arbitriū. & instrumentū uolendi. i.
uoluntatē q̄ designat hoc nom̄ liberū. Qd uidelicet nom̄
denominat' a libtate. q̄ ē potestas seruandi rectitudinē
uoluntatis. Hac libtate dicit' & arbitriū liberū. & uolun
tas libera. Ratio q̄dē data ē rationali nature. ut discer
nat int' iustū & iniustū. bonū & malū. magnū bonū. &
min' bonū. Alioq̄n frustra ēēt rationalis. Hanc v̄ potestatē
discernendi ad hoc accepit. ut odisset & uitaret malū.
amaret & eligeret bonū. mai' bonū magis amaret & dili
geret. Alit' nāq; frustra dedisset illi ds potestatē discernen
di & uolendi. q̄a inuanū discerneret si sc̄dm discretionē